

РЕШЕНИЕ

№ 60

гр. Разград, 29.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Рая П. Йончева

при участието на секретаря Небенур Р. Хасан
като разглежда докладваното от Рая П. Йончева Гражданско дело №
20213300100221 по описа за 2021 година

съобрази следното

Производство по чл.153 ЗПКОНПИ.

Образувано е по молба на КПКОНПИ, ЕИК*****, сезираща съда с искове, предявени в условия на обективно и субективно съединяване срещу Т. М. АС., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. Завет, общ. Завет, обл. Разград, ул. „М.“№ 22 и С. Б. Ш., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. Завет, общ. Завет, обл. Разград, ул. „Ц.К.“№ 3, за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество на обща стойност от 75 245,32лв.

В обстоятелствена част, в основание на исковите ищецът въвежда следните факти и обстоятелства:

1/Депозирано от ОП Разград пред ТД на КПКОНПИ УВ № УВКПОНПИ-1056-5/07.07.2020 г. за привличането на Т.А. към наказателна отговорност по обвинение за инкриминирано в период VII.2016 - 27. IX.2016г. престъпление по чл.210, ал.1, т.2, предл. II във вр. с чл.209, ал.1 и чл. 26, ар.1 НК, попадащо в обхвата на чл.108, ал.1, т.10 ЗПКОНПИ; за внесен срещу него обвинителен акт и за осъждането му с вл. в сила на 1.IV.2021г. Присъда №4/2.XII.2020 по НОХД№217/2020г. по опис на КРС ;

2/Икономически анализ, основан на извършена в изпълнение на Протокол № ТД 04ВА/УВ-7791/16.07.2020 г. проверка и обосноваващ твърдението на КПКОНПИ за значително несъответствие- възлизащо в размер на 198 443, 66 лв. между нетен доход и имущество, реализирани за проверявания период от 16.07.2010 г. до 16.07.2020 г. от ответника Т. М. АС., при установено за проверявания период фактическо съжителство на съпругески начала с втория ответник С. Б. Ш., ЕГН *****

3/Решение №2180/28.07.2021г. за образуване на производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито от ответниците имущество на обща стойност от 75 245,32лв - при наличие на визираните в чл.108, ал.1, т.10 и чл.141 във вр. с чл.142, ал.2, т.1 и т.5 във вр. с чл.151 и §1, у т.3 ДР на ЗПКОНПИ предпоставки;

Въз основа на събраните в хода на проверката данни /в т. ч. за придобито и отчуждено имущество, движение по банкови сметки и пр./ Комисията – ищец мотивира искане за отнемане от ответниците на следното имущество:

В с.з. и с депозирани в срок писмени бележки, чрез проц. си представител по пълномощие КПКОНПИ

пледира за уважаване на искането, позовано на доказателствата и първи вариант на изготвената по делото СИЕ, приела в заключение придобито за периода имущество в размер на 77 889,58лз. и несъответствие между имущество, и нетен доход в размера на -197 870,71лв. Счита, че при тези данни, законовата презумпция за незаконния произход на инвестираните в имуществото средства е необорена и че са налице материално правните предпоставки за отнемането му от ответниците. Позовавайки се на разпоредбата на чл.300 НК намира, че паричните преводи, получени по см/ки на ответниците чрез международни системи от чужбина са в пряка причинна връзка с инкриминираната от отв. Т. А. престъпна дейност, което обосновава извод за незаконния им източник, а от там и за квалифицирането им като подлежащо на гражданска конфискация имущество. Претендира присъждане на доказано сторени в производството съдебни и деловодни разноски.

В законоустановения и предоставен им по реда на чл.131 ал.1 ГПК срок, ответниците не са се възползвали от правото си на отговор. и не ангажират становище по неговата допустимост, и основателност.

В с.з., при редовност в призоваването, ответниците се явяват лично и заявяват признание на въведеното в основание на иска обстоятелство, че претедирани до отнемането им парични суми са получени по сметките им чрез системите за международни преводи по повод и във връзка с инкриминираното от отв. А. престъпление по чл.210 НК, но че същите са похорчени за задоволяване на текущите им нужди и за погасяване на банкови кредити. При изрично предоставената им за това възможност, не ангажират и не представят доказателства за законен източник на вложените в имуществото им парични средства. Молят за отхвърляне на предявените срещу тях искове, тъй като не притежават налични в актива на имуществото си парични средства.

Обсъдени поотделно, в съвкупност и във връзка с доводите на страните, доказателствата по делото дават основание на съда да приеме за установено от фактическа и правна страна следното:

Изложените в обстоятелствената част факти относимо на волеизявеното в петитум, сочат на предявена по реда на чл. 153, ал.1 ЗПКОНПИ защита.

Внесеният в съда иск за отнемане на незаконно придобито имущество е бил предшестван от етапа по обезпечаване на иска, като бъдещо предявим и от решение на комисията по чл. 61, ал.2 от ЗОПДНПИ(отм.) за отнемане на имуществото, представляващи специално изискване за допустимостта му.

С влязло в сила Определение № 208/28.05.2021 г. и съгласно, издадени в изпълнение на същото Обезпечителни заповеди, в развитото се по молба на Комисията обезпечително производство по ч.гр.д. № 20213300100156 на РОС, са постановени мерки, обезпечаващи интереса от иска. Определен е тримесечен срок за предявяване на иска на Комисията, считан от последния акт по налагане на обезпечителните мерки, считан от последния акт по налагане на обезпечителните мерки. Запорите са наложени на 02.06.2021 г.

Искът е постъпил в регистратура на РОС на 4.VIII.2021г след изпращането му с пощенска услуга, удостоверяваща в товарителница дата на подаването му на 3.VIII.2021г

Искът се явява допустимо предявен - в предвидения по чл.153(1)ЗПКОНПИ тримесечен срок от дата на обезпечаването му и пред родово, и местно компетентния ОС-Разград, в чийто район е регистриран постоянният адрес на проверяваното лице.

Изводимо от въведените в основание на искането факти и обстоятелства, съдът намира заявената с предявяването му защита като попадаща под действието на ЗПКОНПИ, в сила от м. I.2018г. дефиниращ като значително несъответствието между нетен доход и имущество в размер над 150 000,00лв.

Субективното материално право на Държавата да отнема незаконно придобито имущество по ЗПКОНПИ се упражнява чрез КПКОНПИ, в качеството ѝ на процесуален субституент в съдебна фаза на производството по гражданска конфискация.

За нуждите на гражданската конфискация, сътавомерните и релевантни за изхода на делото понятия са законово дефинирани в § 1 от ДР на ЗПКОНПИ, както следва:

"Имущество" е пари, активи от всякакъв вид - материални или нематериални, движими или недвижими вещи или ограничени вещни права;

Като "Доход, приход и източник на финансиране" законодателят е дефинирал неизчерпателно всичко онова, за което е установено законно основание за реализирането му през периода: възнаграждения по трудово и по служебно правоотношение, по договор за услуги с личен труд, от свободни професии, от предприемаческа

дейност, от дивиденди и лихви, от селскостопанска дейност и търговия на дребно, от движима и недвижима собственост (наеми, ренти и пр.), от лотарийни и спортни залагания, от предприемаческа дейност; от движима и недвижима собственост, за придобиването на които е установен законен източник; от продажба на имущество, за придобиването на които е установен законен източник; от застраховка и от съдебни дела, от банкови кредити и заеми от физически лица, както и всякакви други доходи, приходи и източници на финансиране.

Според даденото му в § 1, т. 8 от ДР на закона определение: „Нетният доход“ е разликата между реализираните от лицата доходи, приходи или източници на финансиране и размера на извършените от тях обичайни и извънредни разходи. По воля на законодателя, в това „аритметично действие“, реализираните от проверяваните лица доходи са умалено, а разходите им за периода са умалителя. И когато, разходите са в размер, надвишаващ доходите, то дефинираната като „нетен доход“ разлика е винаги в отрицателна величина. Съотношението между тази величина и стойността на придобитото за периода имущество, дава отговор на въпроса за съответствие. Ще рече, наличие на средства в размер, достатъчен да покрие стойността на придобитото имущество. Когато нетният доход е отрицателна величина, то стойността на придобитото имущество е несъответно и ако това несъответствие надвишава визирания за периода предел от 150 000,00 лв., то същото по см. на § 1, т. 3 ДР ЗОПДНПИ (отм.) е значително. По арг. на чл. 5(1) и чл. 108 ЗПКОНПИ установеното значително несъответствие обосновава предположението за незаконния характер на претендираното до отнемането му от държавата имущество.

В тежест на проверяваното лице е оборването на тази законова презумпция с доказване законния източник на инвестираните в придобитото имущество средства.

От значение при изясняване на фактическата страна на спора в неговата съдебна фаза е да се установи на първо място, дали първият ответник, в качеството му на проверявано лице е било привлечена като обвиняем в извършване на някое от престъпленията, изброени в чл. 108 ЗПКОНПИ и дали втората ответник а е свързано с него лице, попадащо съответно в хипотезите на чл. 5, ал. 2 във вр. с § 1, т. 15 на ДР от с. з. На второ място, следва да бъде установен размерът на доходите на ответниците в проверявания период и извършените от тях разходи за същото време, което ще доведе до изясняване на размера на техния нетен доход. На трето място, проверката на фактите следва да даде отговор за размера на придобитото от тях в същия период имущество. Разликата в тези две величини ще бъде в основата на правния анализ относно наличието или липсата на значително несъответствие по смисъла на § 1, т. 3 ДР ЗПКОНПИ.

I. По първия правно значим въпрос съдът установи следното:

Проверката за установяване на значително несъответствие в имуществото на ответниците е иницирана с депозирано пред КПКОНПИ УВ №УВКПОНПИ-1056-5/07.07.2020 г. за привличането на Т.А. към наказателна отговорност по обвинение за инкриминирано в периода м. VII. 2016 - 27. IX. 2016 г. престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2, предл. II във вр. с чл. 209, ал. 1 и чл. 26, ар. 1 НК

С влязла в сила на 1. IV. 2021 г. Присъда № 4/2. XII. 2020 по НОХД № 217/2020 г. по опис на КРС, отв. Т.А. е признат за виновен в това, че за времето от м. VII. 2016 до 27. IX. 2016 г. в Република Турция, действайки в условията на продължавано престъпление и по предварителен сговор с още дванадесет лица, с цел да набави за себе си и за останалите сговорили се лица имотна облага, чрез комуникация по телефони с № *****, № 0895290780, № 0899048871, № 0896953496 и № 0896572774, по схемата „ало-ало“ е възбудил и поддържал заблуждение у Салим Юзчелик, гражданин на Република Турция, мотивирайки го на 24 пъти да изпрати парични преводи в общ размер на по 9 283,96 евро с левова равностойност 18 798,79 лв., чрез системите за бързи разплащания – „Уестърн Юниън“ и „Мъни Грам“ - престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2, предл. 2-ро, във вр. с чл. 209, ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, за което е осъден на една година лишаване от свобода, чието изтърпяване е отложено по реда на чл. 66 НК за изпитателен срок от три години.

От приложената като доказателство преписка по НОХД № 217/2020 на КРС се следва за установено, че в резултат на така инкриминираната престъпна дейност само по см/ки на отв. А. с МТС №: 19398337/05.09.2016 г., 96320761/05.09.2016 г., 96320761/05.09.2016, 4513490090/08.09.2016 г. и 8319343941/27.09.2016 г. чрез системите за бързи разплащания – „Уестърн Юниън“ и „Мъни Грам“ от Турция е преведена и получена сума в общ размер на 1 630 евро и 641,33 лв., равняващи се на 3 829,34 лв. По досъдебното производство не са обективирани в съответно изискуем се по НПК акт процесуално-следствени действия по претърсване и изземване, от което да

следва за установено че посочената по горе сума е била установена в наличност по см/к или в дома на ответниците.

Престъплението по чл.210 НК попада в обхвата на чл. 108, ал. 1, т. 10 от ЗПКОНПИ.

По делото не се спори, че през 2003 г. ответниците Т. М. АС. и С. Б. Ш. са заживели фактически на съпружески начала, поддържайки едно домакинство и общност на адрес в гр. Завет, ул. „М.“ № 22. През 2013 г. продължили съвместното си съжителство в имот на адрес: гр. Завет, ул. „Ц.К.“ № 3, собственост на С.Ш., отчужден с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 136, том IV, рег. № 03198, дело № 491 от 25.05.2015 г. /Акт № 23, том 8, дело № 1447/2015 г. на СВ-Кубрат/. Съвместното съжителство на лицата е прекратено на 25.05.2015 г. - дата на продажбата на имота. От което следва, че за посочения период, част от който попада в периода на процесната проверка и към който е относимо времето на инкриминираното от отв. А. престъпление по чл.210 НК, отв. С.Ш. е била със статус - фактически съжител на отв. А., удовлетворяващ хипотезата на свързано по см. на §1, т.15 от ДР на ЗПКОНПИ лице.

В обобщение на изложеното до тук, от фактическа и правна страна съдът приема за доказано наличието на първата, съставомерна по см. на чл.153 ЗПКОНПИ предпоставка, ангажираща материално правната отговорност на ответниците по предявените срещу тях искове за гражданска конфискация.

От изготвена справка в НБД „Население“ се установява, че и двамата ответници са с регистриран постоянен и настоящ адрес в гр. Завет, попадащ в района на сезирания с исковете РОС.

II. По релевантния за съставомерността на гражданската конфискация въпрос, относно реализирани за проверявания период доходи и разходи от ответниците, съдът назначи СИЕ. Която, въз основа на доказателствата и извършени в НАП, НОИ, банкови институции и ТР проверки, при съобразяване на приложимите НСИ, в заключение (*вж. л.328 и сл.*) установява:

1/ Доходи, приходи и финансови източници реализирани за проверявания период от двамата ответници, според вариант I-ви на СИЕ в общ размер на 23 553,31лв. В този, приет от съда вариант на експертизата, вещото лице не е включило като източник на финансиране паричните средства, получени чрез международните системи за парични преводи "Уестърн Юнион" и „МъниГрам“.

С Решение № 13/ 13.X.2012 г. по к.д. № 6/2012 г. Конституционният съд е прието, че на отнемане по ЗОПДНПИ не е собствеността, придобита от законови източници, а собственост с незаконен произход, който не може да бъде оправдан с правно допустимите средства за увеличаване на индивидуалното богатство. Целта на закона е преодоляването на последиците от неоправданото забогатяване за сметка на други лица или обществото като цяло, забогатяване от извършването на дейност, която поначало е забранена. „След като източниците на правомерно обогатяване могат да се извлекат от Конституцията и законите, неустановяването на такива източници, което по същество е равносилно на тяхната липса, логически води до заключение за незаконен произход на съответното увеличение в имуществото на проверяваните лица“.

При неустановен, респ. недоказан законов източник на придобитите в актив парични средства, съгл. 1, ал. 2 ЗОПДНП във вр. д §1, т.1 ДР ЗОПДНПИ законодателят презумира същите като незаконно придобито имущество. Оборването на тази презумпция е вменена в доказателствена тежест на ответниците.

За така установените по сметките им суми, ответниците не само не доказват основание за получаването им, на и признават факта на придобиването им чрез инкриминираната в чл.210 във вр. с чл.209 НК измама, в извършване на която отв. А. е бил признат за виновен и осъден с вл. в сила присъда.

С приложените като доказателства и неоспорени като такива разписки МТСН се установява, че ответниците са получили процесните парични преводи. В реквизит на разписките са посочени: дата на изпращане и получаване, размер на наредените и получени средства; изпращача и съответната му държава, както и фирмата, изплатила конкретната сума на ответниците. В реквизит на същите не се установява основанието, на което са превеждани сумите. В случая ответниците не навеждат твърдение за основание и не доказват наличието на такова за сумата, получена чрез системите за парични преводи във валута. Посочените обстоятелства няма как да са известни на друг освен на самите тях, в чиято тежест е и доказването на собствените им твърдения.

В обобщение и съответно на вариант първи на СИЕ, съдът приема, че получената чрез преводи сума в

общ размер на 69 155,62лв. при недоказано основание за получаването ѝ следва да се дефинира като имущество по см. на §1, т.4ДРЗПКОНПИ.

Предвид изложеното до тук, съдът намира, че не следва обсъждането на заключението, изготвено от назначената по делото СИЕ във варианти, съобразяващи получените чрез международни преводи суми като реализиран от ответниците доход.

В подкрепа на извода си за имуществения характер на част от получените чрез международни преводи суми и с оглед установената по делото съставомерност на деянието, дало повод за възбуденото срещу ответниците съдопроизводство по гражданска конфискация, съдът съобразява и наличието на влязлата в сила присъда, с която отв. А. е признат и осъден за измама по чл.210 във вр с чл.209 НК.

В случая, с постановената и влязла в сила осъдителна присъда, размерът на получените от отв. А. парични преводи е приет за онази, съставомерна по см на чл.209 НК облага, респ. вреда за измаменото лице, с реализирането на които се обективира и изискуемата се за съставомерността на деянието по чл.210 във вр. с чл.209 НК корисна цел. Към настъпване, на която са били насочени доказано измамливите действия на ответника и на неговите съподсъдими.

Т.е., в случая незаконния характер на преведените чрез системите за бързи разплащания – „Уестърн Юниън“ и „Мъни Грам по см/ка на отв. А. с М ТС №: 19398337/05.09.2016 г., 96320761/05.09.2016 г., 96320761/05.09.2016, 4513490090/08.09.2016 г. и 8319343941/27.09.2016г.“ от сума в общ размер на 1 630 евро и 641,33 лв., равняващи се на 3 829,34 лв. е бил предмет на разглеждане в наказателното производство и съобразяването му от наказателния съд като елемент от съставомерността на инкриминираната от А. измама, по императив на чл.300 ГПК е задължително за съда в настоящото производство.

В обобщение, от фактическа страна съдът приема, че за доверявания период законно установения от даматата ответници доход възлиза в общ размер на 23 553,31лв. *(от ренти, налични в начало на периода суми по банкова см/ка, предоставени по кредитна карта заемни средства, социални помощи, стипендии, по трудови правоотношения и по дарение от роднини –вж.т.2-1-5 на СИЕ,)*

2./В заключение, назначената по делото СИЕ приема че за проверявания период, при отчитане на настъпилите в статуса на семейството им промени (раждания на дн деца), ответниците са имали обичайни и извънредни разходи в общ размер на 143 534,44лв. *(вж. таблица на стр.19 от заключението)*. От които

а/ Обичайни разходи, свързани с издръжката и потреблението на четиричленното им семейство, изчислени на база статистическите данни на НСИ и доколкото по делото не се твърдят, и доказват специфични нужди или по-нисък от средния за страната, респ. за региона жизнен стандарт, вещото лице е определило в размера на 131 192,00лв.

б/извънредни разходи *(вж. таблица на стр.19от заключение.)*: в общ размер на 12 342,44, в това число 720,00 за публично дължими данъци и такси; 5300,30лв. разход за задгранични пътувания и 6 322,10лв. разходи по банкови сметки;

Разходът, за доказано извършени в периода задгранични пътувания, вещото лице е изчислило в размер, съобразен с изискванията и методиката на Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина, която обаче не намира автоматично приложение, а с оглед конкретиката на случая не би могла да се приложи и по аналог.

Съгласно чл. 1, с наредбата се уреждат условията и редът за командироване, осъществяване и отчитане на служебните командировки и специализации в чужбина, правата и задълженията на командированите органи и на командированите лица, а съгласно чл. 5, ал.1, командироването или изпращането на специализация в чужбина се извършва въз основа на писмена заповед. В хода на съдебното производство не се установява трудово или служебно правоотношение, респ. издадени заповеди, възлагащи на ответниците осъществяването за периода задгранични пътувания. Следователно, Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина е неприложима при определяне на разходите, извършени от тях при напускане на страната. В тежест на ищеца е да установи този размер като част от доказването на фактите по чл. 77, ал.4, т.3 ЗОПДНПИ, което не е сторено. Съдът намира, че тези, установени в размер на 5 300,30лв. разходи не следва да се отнесат към разходната част на анализа по съображения за тяхната недоказаност. След приспадането им, общо извършените за периода разходи се установяват в размер на 138 234,14 лв. (143 534,44 - 5 300,30лв.).

В резултат, изчислен по правилото на §1, т.8 ЗПКОНПИ като съотношение между законно установените за периода приходи от 23 553,31лв. и доказано извършени в размера на 138 234,14лв. разходи, в случая **нетният доход се явява отрицателна величина от -114 680,93 лв.**

III. По третия от правно значимите за изхода на делото въпроси, касаещ придобито от ответниците в проверявания период имущество, съобразявайки приложените писмени доказателства и заключенията на приетите по делото САТЕ и СИЕ, съдът установи следното:

За нуждите на гражданската конфискация, като съставомерно и релевантно за изхода на делото понятие, в § 1, т.4 от ДР на ЗПКОНПИ „имуществото“ е дефинирано като " 4. " всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи правото на собственост или други права върху него“.

Във вече обсъдения по горе и приет от съда вариант първи от заключението си, включвайки в обхвата му ☐ получените по банкови сметки и чрез системи за парични преводи суми, назначената по делото СИЕ е **приела стойност на претендираното до отнемане имущество, в края на периода в общ размер на 77 889,58лв.** Като в стойност на това имущество е отнесени и стойността на претендирания до отнемането му лек автомобил.

В заключение, след проверка по банковите сметки на ответниците и доказателствата, назначената СИЕ установява в периода 2010-2020 получени по банкови сметки суми в общ размер на **73 628,57 лв.;**

За проверявания период, само чрез системи за международни преводи двамата ответни.и са получили от трети лица суми в общ размер на 69155,61лв.

Вещото лице установява, че в края на проверявания период по банковите сметки на ответниците няма налични суми. Факт, даващ основание на съда да приеме за безспорно установено, че претендираните до отнемане като имущество парични суми не са налични и не са в актив на проверяваните лица.

В чл. 3 на отменения ЗОПДНПИ, възпроизведен в чл.2 на действащия ЗПКОНПИ е предвидено, че целта на закона е да се защитят интересите на обществото чрез предотвратяване и ограничаване на възможностите за незаконно придобиване на имущество и разпореждането с него при съблюдаване правото на защита на засегнатите лица и на пострадалите от престъпления и не се допуска риск от несправедливост. Изрично се отбелязва, че ограниченията на собствеността, предвидени в този закон, се прилагат в степента, която е необходима за постигане целта на закона.

Следва да се посочи, че цитираните разпоредби се прилагат при съблюдаване на чл. 1 Протокол 1 ЕКПЧ, касаещ защитата на собствеността. Настоящият състав съобразява дадените от ЕСПЧ разяснения в решението по делото "Т. и други срещу България" (Жалби № 50705/11 и 6 други), 13 юли 2021 г., че всяка намеса на публичен орган в мирното ползване на "притежания" следва да е установена със закон и може да бъде оправдана, само ако служи на легитимна цел в обществен интерес (§ 185), както и че член 1 от Протокол № 1 изисква всяка намеса да бъде разумно пропорционална на целта, която трябва да бъде реализирана (§ 187). Тези общи принципи са приложими вкл. и по отношение на националната правна уредба, уреждаща конфискацията.

Настоящият съдебен състав споделя разбирането, че на отнемане по реда на този закон подлежи незаконно придобито имущество, превишаващо доказания доход в 10-годишен период, в случая с повече от 250 000,00 лв., но когато и доколкото същото е налично в патримониума на проверяваните лица в края на изследвания период (в този смисъл Решение № 97/18 май 2018 г по гр. д. № 3224 по описа за 2017 година на IV Г. О. на ВКС, решение № 200/14.02.2019 г. по гр. дело № 4143/2017 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, решение № 147/16.09.2019 г. по гр. дело № 1998/2018 г. на IV-то гр. отд. на ВКС).

Проведената с Решение № 29/12.04.2021 по гр. д. № 1021/2019 г. III Г. О. на ВКС практика, че "имуществото, придобито през целия проверяван период следва да участва при изчисляването на "значителното несъответствие", дори когато не е налично, не се споделя от съда в това производство по следните съображения:

Съгласно даденото му в чл. 154 ал. 1 ЗПКОНПИ искът за гражданска конфискация е осъдителен. Уважаването му води до отнемане на имуществото от незаконно обогатило се лице и преминаването му в собственост на държавата. Т.е., налице е вещно транслативният ефект, настъпването на който е възможно само

по отношение на съществуващо в патримониума на незаконно обогатило се лице право на собственост. Защото с отнемането, съответно на законовата цел, се предотвратява възможността за извличане на облаги от незаконно придобитото имущество.

Текстът на чл. 107 ЗПКОНПИ свързва предположението за незаконния произход на имуществото с наличието на значително несъответствие, дефинирано изрично като надвишение в стойността на придобитото имущество над установените доходи повече от 150 000 лв. Затова и потестативното право на държавата възниква, когато натрупаното имущество не може да бъде обяснено със законен източник на доход. Активът, с който се съизмерява имуществото, предполага то да е на разположение на своя притежател. Затова настоящият състав приема, че подлежащото на оценка имущество, с оглед критерия значително несъответствие, предполага то да е налично в края на проверявания период.

На следващо място следва да се съобрази, че законът не дефинира отчитането на липсващо имущество и отнемането му като санкция.

Сумите, постъпили по банковите сметки на ответниците и получени от тях от трети лица чрез системите за бързи преводи стават част от имуществото им, предвид характера им на вземания от съответната банка. С изтеглянето им и с извършването на преводи, тези вземания се погасяват и престават да бъдат част от имуществото на проверяваните лица. Ако в края на проверявания период същите са налице, то при наличие на съответните законови предпоставки, те формират несъответствие и подлежат на отнемане. В качеството им на родово определени вещи парите могат да бъдат предмет на отнемане, но когато са налице съответните парични знаци (банкноти, купюри). Извод, който от правна страна се следва и от прочита на чл.68 ЗОПДНПИ(отм.)

Наличието на претендираното до отнемането му имущество е възложено от законодателя в доказателствена тежест на ищеца. Законодателят не е предвидил в тежест на ответниците да доказват, че изтеглените суми или наредените плащания са преобразувани, респ. вложени в придобиването на друго имущество или за погасяване на задължения, както че придобитото имущество е потребено, изоставено, обезценено, унищожено или погинало. В случая разпоредбите на чл.70 и 72 ЗОПДНПИ(отм.) не намират приложение.

Цитираните разпоредби имат предвид имущества, които са оценени в пари, което позволява при невъзможност за отнемането им, те да бъдат заместени с паричната им равностойност. Докато парите не могат да бъдат заместени от самите себе си. Следва да се посочи, че това правило е приложимо в случаите, когато от имуществото на проверяваното лице не може да бъде обособена отделна част, която да подлежи на отнемане, а също така и когато конкретното имущество е налично към датата на предявяване на исквете, но не може да бъде отнето тъй като е било прехвърлено възмездно чрез разпоредителна сделка на трето добросъвестно лице или не е било прехвърляно, но липсва в патримониума на проверяваното лице и тази липса се дължи на причини, за които лицето отговаря. Ако обаче липсата на имуществото се дължи на обстоятелства, които са от такова естество, че не могат да ангажират отговорността на проверяваното лице, то не може да бъде отнемана паричната равностойност на имуществото.

По всички тези, правно значими за настоящия спор въпроси : 1/ Представяват ли „имущество" по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗПКОНПИ и участват ли при определяне размера на несъответствието, съобразно нормата на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ, получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период; 2/ Следва ли ответникът да бъде осъден да заплати в полза на държавата паричната равностойност на получените суми с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено или липсващо друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период и не е установено преобразуването им в друго имущество, е образувано т.д.№4/21г. на ОСГК на ВКС, по което понастоящем не е постановено решение.

Обосновано от доказателствата и воден от вмененото му по см. на чл.12 ГПК вътрешно убеждение, настоящият съдебен състав приема, че паричните средства, преминали по банковите сметки на ответниците не могат да бъдат предмет на отнемане, тъй като в края на изследвания период, не са налични и в актив на

ответниците имущество. При установяване на обстоятелството, че паричните средства са потребени чрез трансформирането им в друго имущество или за закупуване на стоки и услуги за бита, на отнемане би подлежало трансформираното имущество.

В утвърждаващата се съдебна практика се приема, че не могат да бъдат отнети паричните средства, за които се установява, че са разходвани и не се намират в държане на проверяваните или свързаните с тях лица като пари в брой, нито по тяхна сметка. Преминалите през банковите сметки суми не се отразяват на имуществото. Сумите по тези сметки не увеличават имуществото, защото с внасянето им парите в брой се заменят от парично вземане от банката, а изтеглените - не го намаляват, защото паричното вземане от банката се заменя от пари в брой.

След като преминалите през патримониума на ответниците парични средства не формират превишение на имуществото, те не могат да бъдат използвани при анализа за установяване наличието на несъответствие между имуществото и нетния доход на проверяваните лица. Само наличните в края на изследвания период парични суми в брой и вземанията по банковите сметки, представляващи материален запас от натрупани и неизразходвани средства, са имущество, което е годно да обоснове несъответствие и подлежат на отнемане, при наличие на съответните законови предпоставки. Както бе посочено по-горе, законът позволява в конкретни хипотези да бъде отнета паричната равностойност на неналични в патримониума на проверяваните лица имущества, но имуществото е оценено в пари, което позволява заместването му с паричната му равностойност, докато парите не могат да бъдат заместени от самите себе си. В горния смисъл са Решение № 147/ 16.09.2019 г. по гр. д. № 1998/ 2018 г., Решение № 263/ 18.12.2020 г. по дело № 1293/2020 г. и Решение № 191/ 15.02.2021 г. по гр. д. № 4768/ 2019 г. – всички по описа на ВКС, IV г. о., постановени по чл. 290 ГПК, като по последните две касационно обжалване е допуснато именно по въпросите следва ли да се отнемат парични средства, които не са били налични в банковите сметки на ответниците, както към датата на подаването на иска, така и към датата на постановяване на съдебното решение, а същите са преминали през банковите сметки на лицето или през неговото имущество и е даден отрицателен отговор.

Обобщавайки изложеното, съдът намира, че неустановените в наличност парични вземания следва да бъдат приспаднати от общата стойност на установеното в края на периода налично имущество. Кое в резултат дава разлика в размер на 4 261,01 лв.-пазарната стойност на претендирани до отемане л.а. (77 889,58лв. - 73 628,57)

В резултат, при приет от съда нетен доход в размер от -114 680,93лв., разликата с установеното като налично в края на периода имущество от 4 261, 00лв. е в размер на -118 941,93лв. . Т.е , значително под размера на съставомерните по см. на §1, т.3 ДР на ЗПКОНПИ 150 000,00лв.

По изложените съображения предявените от КПКОНПИ искове по чл. 153 ал. 1 ЗПКОНПИ са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

На осн.чл.157, ал.2 от ЗПКОНПИ и според изхода на спора ищецът следва да бъде осъден да заплати дължимата държавна такса. Която, според цената на исковете, възлиза на 3 009,81 лв.,

По изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като недоказани исковете, предявени на осн.153 ЗПКОНПИ от КПКОНПИ, ЕИК***** в условия на обективно и субективно съединяване срещу Т. М. АС., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. Завет, общ. Завет, обл. Разград, ул. „М.“№ 22 и С. Б. Ш., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. Завет, общ. Завет, обл. Разград, ул. „Ц.К.“№ 3, за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество на обща стойност от 75 245,32лв., както следва:

1/На основание чл. 142, ал. 2, т. 5, във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ до отнемане От С. Б. Ш., ЕГН ***** на

- Лек автомобил „Рено Лагуна 2.0“ с рег. № РР 3568 ВА, рама №VF1B56CK513940351, двигател №F3RE7221032676, придобит на 01.07.2013 г., с пазарна стойност към настоящия момент 1 000 лв.

2/ На основание чл. 151, във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 1, във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ до отнемането им

от Т. М. АС. на

- Сумата в размер на 26 865,38 лв., представляваща получени суми от трети лица чрез WESTERN UNION.

- Сумата в размер на 4 474,75 лв., представляваща получени суми от трети лица чрез MONEYGRAM.

3/ На основание чл. 151 , във връзка с чл. 142, ал. 2, т. 5, във връзка с чл. 141 от ЗПКОНПИ до отнемане от С. Б. Ш. на

- Сумата в размер на 1 000 лв., представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаване на товарен автомобил „Фолксваген Транспортер“ с рег.№ РР 3758 АХ рама №WV2ZZZ700ZNNH089794, двигател №AAB099698, към дата на отчуждаването му на 30.04.2019 г.

- Сумата в размер на 1 752 лв., представляваща вноски по кредитна карта в лева MASTER CARD № 5412 3307 4874 0364, открита на 31.08.2006 г. и закрыта на 29.03.2013 г. в „Обединена българска банка“ АД, с титуляр С. Б. Ш., ЕГН *****

- Сумата в размер на 6 980,20 лв., представляваща получени суми от трети лица през 2014 г. и 2015 г. по разплащателна сметка №BG19 CECB 9790 1034 8974 00, открита на 27.04.2004 г. в „Централна кооперативна банка“ АД, с титуляр С. Б. Ш., ЕГН *****.

- Сумата в размер на 1 436,96 лв., представляваща погасителни вноски по кредитна карта в лева Visa Electron № 5411 9496 9646 7020, открита на 27.06.2008 г. и закрыта на 20.06.2018 г. в „Юробанк България“ АД, с титуляр С. Б. Ш., ЕГН *****.

- Сумата в размер на 31 501,33 лв., представляваща получени суми от трети лица чрез WESTERN UNION.

- Сумата в размер на 234,70 лв., представляваща получена сума от трето лице чрез MONEYGRAM.

Осъжда КПКОНПИ, ЕИК***** да заплати в полза на бюджета на съдебната власт държавна такса, дължима при заявения интерес от 75 245,32лв., в размер на 3 009,81лв.

Решението може да се обжалва пред ВнаС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____